

РЕШЕНИЕ

№ 5506

гр. София, 30.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 14.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2813** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [жк]бл.127 А, вх. Б, ет. 8, ап. 50, представлявано от управителя К. И. М. срещу Решение № ПИ – 43/10.02.2021г. на заместник – директор на ТД на НАП – С.,с което е оставена без уважение жалбата против постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0000067/11.01.2021г.,издадено от Л. Й. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателят оспорва Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0000067/11.01.2021 г., като смята същото за неправилно и незаконосъобразно. Твърди, че в случая е налице т.нар. свръхобезпеченост, като с обжалваното постановление публичният изпълнител е нарушил разпоредбите на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, като е наложил обезпечителна мярка - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление в [фирма]. Поддържа, че в размера на публичното вземане са включени публични задължения на дружеството, установени с Решение № РД-16-531/07.07.2020 г., издадено от И. И. - и.д. главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентноспособност“ 2014 - 2020, е което е определена

финансова корекция на [фирма] с ЕИК[ЕИК] /правоприемник на [фирма]/.Посочва, че срещу Решение №РД-16-531/07.07.2020г., е подадена жалба до АССГ, като е образувано адм.д. №8937/2020г., по описа на АССГ, 72 състав. Предвид това, че е подадена жалба срещу Решение №РД-16-531/07.07.2020 г., като е образувано адм.д. №8937/2020г., по описа на АССГ, 72 състав, счита, че към момента на налагане на обезпечителните мерки публичното задължение на дружеството не отговаря на условието да бъде изискуемо. Излага доводи, че по изпълнителното дело №[ЕГН]/2020г., изискуеми към датата на издаване на обжалваното постановление са само публичните задължения за неплатени месечни осигуровки. Твърди, че в обжалваното постановление не са посочени конкретни или каквито и да било обстоятелства, които да обосновават необходимост от налагане на обезпечение. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително затруднено следва да е мотивиран и обоснован. Поддържа, че обжалваното постановление е немотивирано.С оглед изложеното, моли за отмяна на Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0000067/11.01.2021 г., издадено от Л. Й. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С. и решение № ПИ-43/10.02.2021г.

В съдебното заседание жалбоподателят не се представява. Процесуалният представител адв. Н. депозира писмено становище за незаконосъобразност на обжалвания административен акт.

Ответникът - директор на ТД на НАП – [населено място] , чрез процесуалния си представител юрк. К., изразява становище за неоснователност на жалбата, като намира решението за правилно и законосъобразно, поради което моли да бъде оставено в сила.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение,депозира писмена защита.

Административен съд – [населено място]-град като прецени събраните по делото доказателства, доводите и съображенията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП С., срещу [фирма] с[ЕИК], е образувано изпълнително дело №200915477/2020г., за събиране на установени и изискуеми публични задължения за неплатени месечни осигуровки и по решение за финансова корекция на ГД на ЕФК по договор №В.-2.001-0730-С01.С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0000067/11.01.2021 г., от Л. Й. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма] за сумата от 525 384,34 лв., в това число главница и лихва към 11.01.2021г.Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0000067/11.01.2021г., е връчено на задълженото лице по електронен път на 25.01.2021г.Публичните задължения на дружеството [фирма], установени с Решение №РД-16-531/07.07.2020 г., по описа на Министерство на икономиката, издадено от И. И. - и.д. главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна

програмата „Иновации и конкурентноспособност“ 2014 – 2020. Решението е издадено на основание чл. чл. 73, ал. 1 от Закона за управление на средствата на Европейските структурни и инвестиционни фондове, с което на дружеството ми е наложен финансов корекция в размер на 499 986,00 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 268, ал. 1 ДОПК, от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореното решение на Директора на ТД на С. град е издадено от компетентен орган. Същото е издадено в изискуемата от закона писмена форма, съдържа посочените в чл. 59, ал. 2 от АПК, връзка с § 1 от ДР на ДОПК реквизити, като от посочените в него фактически и правни основания стават ясни юридическите факти, обосноваващи упражненото от органа публично субективно право. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи незаконосъобразност на оспорения акт, респ. същият е издаден при спазване на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 221, ал. 1 от ДОПК, когато задължението не е изплатено в срок, публичният изпълнител пристъпва към изпълнение, като е длъжен да изпрати на длъжника съобщение, с което му дава 7-дневен срок за доброволно изпълнение. Разпоредбата на чл. 221, ал. 2 от ДОПК регламентира съдържанието и целта на процесното съобщение, а именно то следва да посочва изпълнителното основание, номера на изпълнителното дело и вискателя, да съдържа предупреждение към длъжника, че ако в дадения му срок не изпълни задължението си, ще се пристъпи към принудително изпълнение. Съгласно чл. 27, ал. 2, изр. първо от Закона за управление на средствата на Европейските структурни и инвестиционни фондове, оспорването на индивидуалните административни актове и на административните договори не спира тяхното изпълнение. Съгласно чл. 73, ал. 1 от Закона за управление на средствата на Европейските структурни и инвестиционни фондове, финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта, а съгласно чл. 73, ал. 4 от същия закон, решението по ал. 1 може да се оспорва пред съд по реда на Административнопроцесуалния кодекс, като при съдебното оспорване се прилагат съответно разпоредбите на чл. 27, ал. 2 и 3 и ал. 5 и 6. Цитираното Решение №РД-16-531/07.07.2020 г., по описа на Министерство на икономиката, издадено от И. И. - и.д. главен директор на главна дирекция „Европейски фондове за конкурентноспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентноспособност“ 2014 - 2020, съгласно заповед №РД-16-458/12.06.2020 г., подлежи на предварително изпълнение, като безспорно е, че в срока за доброволно изпълнение дружеството [фирма] с ЕИК[ЕИК], не е възстановило средствата наложени с финансовата корекция в указаният му срок.

Съдът намира, че материалният закон е приложен правилно.

Безспорно актът на Изпълнителния директор на главен директор на главна дирекция

„Европейски фондове за конкурентноспособност“ и ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентноспособност“ 2014 – 2020 за налагане на финансова корекция, подлежащ на предварително изпълнение по силата на чл. 73, ал. 4, във връзка с чл. 27, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, е годно изпълнително основание по смисъла на чл. 165 от ДОПК, като кодексът не предвижда ред за оспорване на изпълнителните основания в рамките на образувано производство по принудително изпълнение на публични държавни вземания. Преди да пристъпи към образуване на изпълнително производство публичният изпълнител няма задължение да проверява и да се произнася по редовността на изпълнителното основание. Наличието на предявен изпълнителен титул, какъвто безспорно е Решение № РД-16-531/07.07.2020 г. за налагане на финансова корекция, подлежащо на предварително изпълнение по силата на закона, обвързва публичния изпълнител със задължението да предприеме действия по неговото изпълнение - да образува изпълнително производство и да предприеме действия по принудително събиране за сумите, посочени в решението. Настоящият състав следва да се отбележи, че в случай, че се твърди недължимост на финансовата корекция поради липса на изпълнително основание жалбоподателят разполага с правната възможност да направи възражение евентуално след приключване на съдебното производство по адм. дело №8937/2020г. по описа на Административен съд София-град във връзка с обжалване на решението на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Иновации и конкурентноспособност“ 2014- 2020, като едва тогава да поиска прекратяване на изпълнителното производство, при хипотезата на чл. 225, ал. 1, т. 2 ДОПК. Актът, постановен в хода на това производство ще подлежи на административен и съдебен контрол.

Съгласно разпоредбата на чл.27,ал.2 от ЗУСЕСИФ оспорването на решението пред съда не спира неговото изпълнение. Законодателят е предвидил изрична възможност в АПК, когато е налице допуснато предварително изпълнение по силата на закон, да се иска спиране на допуснато предварително изпълнение от съда при определени предпоставки. Видно е, че такова искане не е било отправено до съда.

Като е оставил без уважение жалбата на [фирма], ЕИК201699270, Директора на ТД на НАП С. е постановил един правилен и законосъобразен акт.

С оглед изхода от спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева, съгласно чл. 161, ал.1 от ДОПК и чл. 8, ал.3 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения Административен съд София-град, 34-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [жк]бл.127 А, вх. Б, ет. 8, ап. 50, представлявано от управителя К. И.

М. срещу Решение №ПИ – 43/10.02.2021г. на директор на ТД на НАП – С.,с което е оставена без уважение жалбата против постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх.№С210022-022-0000067/11.01.2021г.,издадено от Л. Й. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [жк]бл.127 А, вх. Б, ет. 8, ап. 50,да заплати в полза на ТД-НАП-С. разноски в размер на 500/петстотин / лева,представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

съдия: